

TRI SMRTI

PREOSETLJIVOST, IZNENADA

Popodne je sparno i teško
u tebi se tromost
i bezvoljnost
danim razliva
kao mlaka voda
po skrivenim rukavcima močvare
iščekuješ da te nešto dirne
i probudi iz mrtvila
ali čula su i dalje obamrla
a ova šetnja čini se besciljna
besmislena

hodaš ispod drvoreda u cvatu
iako ti opojni miris lipe
po pravilu ne prija
na podlakticu ti sleće
krilati mrav
malo leteće biće
koje dugo nisi video
dobro se sećaš tog iznenađenja
kada si ga kao dete otkrio
u mravinjaku
dok si pratio mrave
kako složno vuku
crnu semenku lubenice
sada se zapetljao u dlačice
sav zabrinut i nespokojan
probija se i traži izlaz

potom se setiš
kako dugo nisi video
svica u sumrak

i njegov nežni žar
za kojim si radosno trčao
i u blago sklopljenoj šaci
pažljivo ga čuvao
i pitao se kako to da te ne pecka
ta divna crvena vatrice
koja kao da je nestala
s tvojim detinjstvom

a onda
tačno ispred tebe
jedna pretovarena pčela
nisko leti i iznova pada
sve teže hvata
novi zalet
po vrelom betonu
u njoj poriv za uzletom
a upravo spoznaje
tamnu stranu žudnje
za cvetnim prahom

spuštaš se na kolena
i osluškuješ srce
kako joj u grudima
sve slabije bruji
i dalje pamti cvast
i svoju livadu
zagledaš je
prašljivu od polena
(od cvetnog praha si
i u prah ćeš se vratiti)
i još dugo
klečiš nad njom
kao pred nekom svojom
boginjom
u čiji si hram
prvi put ušao

LJUBAVNA PRIČA

Vidiš tu devojkicu na mostu
kako naslonjena na ogradu
posmatra račvast trag
koji čamac ostavlja za sobom
po površini
i čeka da se odraz meseca
ponovo umiri
i zablista

Ali vidiš i dalje od tog prizora
vidiš je
kako se drži jednom rukom
za ogradu
telo joj nad rekom
opušteno
ukošeno
kao u igri devojčice
koja držeći se za šipku
zamišljeno kruži oko nje
i pevuši pesmicu
tog dana naučenu
znojavi prsti već klize
niz metalnu ogradu
u koju su urezana
zaklinjanja
srca imena datumi
Amorove strelice

Još samo malo
i čuće se pljusak
ribar će posle pričati
da je čuo zvuk
kao riba kad se praćakne
u borbi s mamcem
a dole u dubini
u njenoj svetloj kosi
u tišini lelujavih algi
i oblutaka
rečni rak gradiće
svoje prvo
ljubavno gnezdo

DROB

Omanje jato golubova
po pločniku se komeša
rastrčano na sve strane
u nadmetanju za semenke
koje im starac baca
krupniji dižu krila
grabe otimaju
kljucaju po glavi
one slabije naivne
nesnalažljive
jednog takvog prekorno
gledaš
ali on ne mari
već samo hita levo-desno
nezajažljiv nezaustavljiv

Nisi sam
ova predstava pričinjava radost
dečici s mamama
koje pričaju o zdravoj
neprskanoj hrani za bebe
carskom rezu
kremlju za ožiljke i novom pedijatru
simpatična je i prolaznicima
smeškaju se blagonaklono
odobravaju pogledom
gest starca
i njegovu dirljivu potrebu
donetu iz zavičaja
da nahrani nešto
pernato

Jedino je tebi sve ovo morbidno
jedino ti si izgleda
uljez
u razneženoj publici
jer javlja ti se prizor
koji si davno video
u hladnom januarskom danu
na ulazu u Dunavski park

i uredno ga potisnuo negde
gde ti nije tako lako
dostupan
u neki memorijski otpad
jer ko bi normalan to da pamti

I evo slike
iskače
a ti si i danas jednako preneražen
kao tada
kad si se zatekao svedokom:
pregažen golub
na sleđenom asfaltu
pešačkog prelaza
nesmotren u jurnjavi za mrvicama
puši se
još uvek topla
rasprsnuta utroba
nešto perja
lagano se prevrće
unaokolo
prolaznici nekud žure
niko od njih ne vidi stravu
koja im se odvija
pored nogu
niko ne primećuje
njegovog suparnika
u ljubavnim udvaranjima
i borbama za obroke
kako mu halapljivo
kljuca drob
i časti se sluzavim mrvicama
koje je onaj do maločas
s lakoćom
osvajao